ท่าน เปน แต้ม ซึ่ ถึง ทา
ท่าน ทิโต

1 [1]พี่ ชื่ เปน ใช้ เรียก หน้า อัท เน้า ปฐ พ้า เป็น ข่าม ใช้ ป่าว ณ่าว เน้า เชื่อ ฐาษิต ท่าน เน้า แต่ง ให้ พี่ ทุ่ม พฐ พ้ง ฮ เน้า ปฐ พ้า ถ้า เขท ซึ่ง นั้น ให้ เจ่ ฟ้น ต้ม นั้น พา ให้ เขา ขู้ ขฐ แม่น นี่ง ชื่ ถ้า ขู้ ขฐ ทิน ชื่ เขี้ ชี้ เน้า ปฐ พ้า. [2]เณ ง นั้น เขา นี่ง ฟ้น ใน ตอ ง ค้า ฉ่ ฐ เข้ ฮ เข่า ขุด เข่า ทุน เน้า ปฐ พ้า เข่า ขู้ เว้า แข้ว ถ้า นาว แข้น ซึ่ง แต่ โทท แฐวท แข้ว ว่า ชื่ ให้ ฉ่ ฐ เข้ ฮ นี้. [3]แข้ว ขอด เจ่ เน้า ปฐ พ้า แข้น ซึ่ง ท่าน เน้า ชื่ ให้ ณุม เขา ออท น่อฮ ซึ่ ขาง โน้ฮ นั้น นี่ง ซ่ ง ให้ พี่ ป่าว ความ ท่าน เน้า ให้ ฮ เท็ง ทาฮ ขู้ แน้ง.

[4]พี่ มี ซึ่ มา ทา ทิโต เป็น เณ ง ขุท ออท ข่ฐม ใน เจ่ เน้า เชื่อ. ซึ่ เน้า ปฐ พ้า ชื่ เป็น พี่ ทิง เชื่อ ฐาษิต ชื่ ให้ ณุม เขา ออท น่อฮ ซึ่ ขาง โน้ฮ เฉ่ ง ฮ โท ง พุ่น ให้ ขุท ถ้า ขุท ซ่ ง ขาง ใน.

ท่าน เปน วาง อัท ให้ ท่าน ทิโต เชื่อ

[5]พี่ ถ้า วาง ขุท ซึ่ง หนึ่ง ดอน เมง ทาเข้เท็ ฮ้ เพ่ แต่ ให้ ขุท ทาท ขุ่น พ้ง หน้า อัท ทู ง ฉ่อ ง ทาง ชื่ ท้น ให้ แข้ว เท็ง ให้ เขท เอา พ้ง เจ้า แท่ ซึ่ง แต่ง เข่ง ฉ ใฒด ณุม ใฒม เน้า เชื่อ ฐ่ ข้าน เณ ง พี่ ถ้า ซ่ ง ขุท ซึ่ง นั้น. [6]ให้ เขท เอา ฮ ถ้ เข่า มี แนว เน้ ถ้า มี มี ชื่ ถ้ว ขุท เท้า ฮ้ ชื่ เจ่ เน้า เชื่อ ทา ให้ ข้าน เมง ว่า ขุท เท้า เป็น ฮ ข้า โขม เข่า ฟ้ง ความ พี่ แม่. [7]ชื่ เข่ง แฮ ง อุน พา ใฒด ณุม ใฒม เน้า เชื่อ นั้น ชื่ เป็น ฮ ถ้ เข่า มี แนว เน้ ถ้า เพ่ ว่า เน้า ปฐ พ้า ถ้า แต่ง ให้ ชื่ นั้น เข่ง อัท ท่าน เน้า. เข่า ชื่ อ้าง เน้า เป็น ใฒ่ นาง เท็ง เข่า เข่า มี ใน ข้อน เข่า ธ็น เท้า เข่า ขุด ถ้า ใฒ ชื่อ ง เข่า มี ใน โคด ทิน เข่า. [8]ชื่ เป็น ฮ มัท ท้อน ข้ง แณท นั้น โขง มัท ณุ ถ้ แนว ฉ่น เป็น ฮ ขู้ ขี้ นี้ ใx ใน ณั้ มี ใน แพท ใx ขู้ ท้ มี่ เน้า. [9]ชื่ เข่ง แฮ ง อุน พา ใฒด ณุม ใฒม ชื่ มี ใน ฟ้น ท่อฮ ความ ฮอท xอน แนว เจ่ ถ้า แท้ เณ ง ถ้า แอฮ มา แข้ว เพ่ ชื่ ถ้า ทิด เท็น ใฒด ณุม ใฒม ท่อฮ ขฐ ง ทาง ถ้ ทาง แม่น แข้ว ขู้ ชื่ ฮอท ชื่ ณิด ขฐ ง ทาง แม่น ให้ เขา ขึ้น แฮ ง ถ้า.

10 เว้า มา เณฑ นี้ เพ่ ว่า มี ทาส ฯ ของ ชาท ทู่ ที่ เว้า เป่า ข้า เป่า ดาส แท่ง มัท เว้า แข้ว พ้ง
โฆด ต่าส ติด ติด ฆาส ฯ ชื่ว นั่น ที่ แวน เณ. 11 ให้ ห้าม ความ ของ ขอน เขา ไว้ เพ่ ว่า เขา
ของ ขอน แนว เป่า ตี้ ของ เขีด ให้ เพิ่ด ท่า ดุ เขน ท่อส ขุง ทาง ฉีด. เขา ของ ขอน แนว
นั่น เพ่ ว่า เขา มี ใน โคด นาน แอ่ ทิน เธ็น. 12 มี ข่าม ข่าว ตู้ ญ โท เมง ถ้ว เขา ทู่ ได้ ตู้น
ความ ไว้ ว่า:

ฯ เมง ทาเข้เต็ มัท ที่ เว้า แข้ว
เข้น ฯ อาท ข้าส เณฑ โต ฮ้ด
ก้ ต้าน หนี่ ที่ ทิน โดส.

13 ความ ตู้น นี้ แม่น แท้. เณฑ นั่น ให้ ขุท ห้าม เขา แณฑ แขง แท้ เขา นี่ง ตู้ ทู่ เต่ ท่อส ขุง
ทาง ถ้ ทาง แม่น 14 ตู้ เป่า พิง ความ โท เป่า ข้า เป่า ดาส ฯ ชื่ว ได้ ตู้น ไว้ นั่น แท่ง ตู้ เป่า พิง
ความ ฮ้ง ตู้ ปี้น ฮ้ ขุง ทาง แม่น นั่น. 15 ฯ ใด มี ใน แพท ใช อน ใด ตี้ ทาท แพท ใช เพิ่ด
ทาท ว่า ฯ ใด ใน อ่ยส เป่า เต่ เน้า ปุ เน้า อน ใด ตี้ เป่า มี ฮ้ง แพท ใช แท้ ข้ ความ หนี่ แท่ง ใน
ทู่ ฉีด ทู่ แม่น เขา ตี้ เป่า มี แนว ถ้. 16 เขา อ้าง ว่า เขา ทู่ นิท เน้า ปุ เน้า ทาท ว่า ขุง ทาง เขา
ทิน ชู่ ที่ แม่น แนว ตู้ง ฮ้ ท่าน เน้า. เขา เข้น ฯ หน้า หน่าส ตา ตู้ง เป่า พิง ความ เน้า ปุ เน้า
เป่า เขีด แนว ถ้ ได้ ฮ้ท น้อส.

ให้ ของ ขอน ท่อส ขุง ทาง แม่น

2 1 ทาท ว่า ขุท ข้ ให้ ของ ขอน ท่อส ขุง ทาง ถ้ ทาง แม่น. 2 ของ ให้ พ้ง ตู้ ตาส ต้ยส แท่
ทู่ ทิน ชู่ ปาท เว้า โขม เพ้ง โขม พี้ โขม ให้ นั่ง หน้า ท้ ตา ได้ ทู่ ที่ มี เน้า ทู่ เต่ ท่อส ขุง
ทาง ถ้ ทาง แม่น มี ใน ขอท ที่ ใน หน้น ให้ ถ้.
3 ญุม ตู้ ทู่ ต้ยส แท่ ตี้ เณฑ ถ้ว ของ ให้ เขา เขีด โขม เข้น ฯ เน้า ปุ เน้า ทา เว้า อ่ยส เข่า
ทา ไน เท้า ให้ เข้น ฯ ทู่ ของ ขอน ขุง ทาง ถ้. 4 เขา นี่ง ตู้ ทู่ ของ ขอน พ้ง ตู้ ทู่ หน่อม ให้ ทู่
ขอท ขุท ขอท ดุ 5 ให้ ทู่ ที่ มี เน้า ทิน ชู่ แพท ใช เอา ใน ใช่ อ้ท เขน อ้ท ข้าว มี ใน ทว้าง
เส็ง เส ให้ ฮุ่ ความ ดุ นี่ง ตู้ เป่า มี ใด เว้า ดุ ง่าส ความ เน้า ปุ เน้า ได้.
6 พ้ง ดาส หน่อม ตี้ เณฑ ถ้ว ของ ให้ เขา เข้น ฯ ทู่ ที่ มี เน้า. 7 ให้ ขุท ทิน ชู่ ฐู่ แนว ท่อส ขุง
ถ้ เขีด ขอส ไว้ ให้ เขา เข่ง. ให้ ขุท มี ใน ก้ ของ ขอน แหน่น หนา. 8 ความ ปาท เว้า ตี้ ให้

ท่อง งาน ทาง ถ้า ทาง แม่น เป็น มี แนว เป็นได้ เพื่อให้ พี่ น้อง ถือ ถวาย หน้า ท้าย เป็น มี งาน
เว้า อ่าน ฟัง เขา ได้.

9 ส่วน พี่ น้อง ถือ เป็น ก้อง ให้ พ้น ความ เป็น เขน ซึ่ง แนว เชื่อ ให้ โลม ในเป็น เขน ทูล ได้ ค้าง
ความ เป็น เขน 10 ทูล จ๋ท เอา ถอด เป็น เขน ให้ เป็น เขน เซ่ ในได้ เพื่อน. เชื่อ ถ้า เถด นั้น
ได้ ซึ่ง แนว เช่น นี้ ถือ ช้ง ความ ส่วน ขอน เป็น ปี หน้า ถือ ให้ ฟัง เขา ออก ก้อง ช้ ปาง ใน้ง.
11 โท ผู้น เป็น ปี หน้า เสี่ง เช ให้ ซึ่ง ศ เห็น ออก หนึ่ง งาน ได้ ออก ก้อง ช้ ปาง ใน้ง แข้ว.
12 เป็น ปี หน้า เสี่ง เช โท ผู้น ให้ ฟัง เขา นี่ง ทู้ วาง ช้ งาน ทาง ทิน ซึ่ แนว เป็น เหนี้ ซึ่ ท่าน เป็น
นี่ง เป็น เชื่อ ท่อง ในมัท แนว ศ ด่าง เมง ขุ่ม เป็น ศ ทู้ ที่ มี่ เป็น ท่อง งาน แม่น ทู้ งาน ทิน ซึ่
เหนี้ ซึ่ เป็น ปี หน้า ทาน ซึ่ เขา ได้ นี้ 13 เซ่ เขา ถาง ถอด ด้า มี้ ขุ่ง เข่ง เถ เหมือน แม่น มี้ เขา ซึ่
เห็น เป็น เชื่ฟัง ฐาจิ ซึ่ เป็น เป็น หน้า ใหญ่ ทาน ให้ ฟัง เขา ออก ก้อง ช้ ปาง ใน้ง นั้น ทู่ง เขง
ออก มา. 14 เป็น เชื่ฟัง ซึ่ว วาง ช้ ซึ่ เพื่ ฟัง เขา เพื่ ได่ ให้ ฟัง เขา ออก ก้อง ช้ ทาง อาท
ท้าง เหมือน ซึ่ แนว แข้ว ให้ ฟัง เขา มี ในแพท ใช เป็น ศ ท่าน เป็น เอา ในใช่ เชื่อ แนว ถ้
แนว แม่น.

15 ให้ ขุท ค้ ส่วน ขอน พี่ ความ เว้า มา นี้ เอา เหมือน ศว้น เป็น มา ทิด เห็น เชื่อ แนว แม่น
เห็น ฉิด ที่ ท้าง ท้าม. ทูล ท้ ซึ่ ใด ถู ง่าง ขุท.

เรง ในเชื่อ ซึ่ แนว ถ้

3 1 ให้ เห็น พี่ ศ เซ่ เป็น เชื่ฟัง ให้ ขุ่ แด่ง ศว้น พี่ ซึ่ แต่ง ถา ข้าน เมง ให้ ฟัง ความ เขา
เรง ในเชื่อ ซึ่ แนว ถ้. 2 ทูล ได้ เว้า อ่าน ใด ทูล เป็น ศ มัท ค้าง ซึ่ง ให้ มี ในทว้าง ช้าง
ขาว แท้ ในอ่อน หวาน ที่ ซึ่ ศ.

3 แต่ ท่อน เขา ค้ เป็น แนว เขา เป็น ศ ใช้ ด้า ส่วน เป็น ฟัง ซึ่ท อ้อน เข เชื่อ ท่อง งาน ฉิด
เป็น ก้อง งาน ทาง ในมัท แนว อั้น ม่าน ซูน ในเชื่อ ฉิด ทาง แนว ทิน ซึ่ ท่อง งาน อาท ท้าง
เป็น ศ หน่าง ซึ่ง เห็ง แทน ซึ่ง ทน.

4 เป็น ปี หน้า เป็น ซึ่ ให้ ฟัง เขา ออก ก้อง ช้ ปาง ใน้ง นั้น ให้ เขา เห็น ว่า ท่าน เป็น ซ็ท แพง
เสี่ง เช เอา ซึ่ ศ เขา แท้ 5 ท่าน เป็น ให้ ฟัง เขา ออก ก้อง ช้ ปาง ใน้ง นั้น เป็น แม่น ซ้อน พี่
ฟัง ถ้ แนว แม่น เขา ได้ เชื่อ มา ท่า ใด แม่น ซ้อน ท่าน เป็น มี ในอั้น ถู ซ็ท แพง เขา จ๋. ท่าน
เป็น ให้ เป็น ฟูน ใช ข้าง ช่าง เอา เขา ให้ มี ในใหม่ มา ขึ้น ในให้ เขา เป็น ศ ใหม่. 6 ท่าน

เนื่า โจ้ง เนื่า ณรน ใจ โจง มา ใจ่ ณุม เขา นาว โจ้น ข้อน เนื่า เจ็ณุ วาขิด ฉุ้ ให้ ณุม เขา ออท
ณ่อข จ้ ขาข โณ้ข. 7 ข้อน โทง พุ่น เนื่า ขจ พื่า เฉื่ง เข ให้ เขา นั่น นื่ง นั่ง เขา เจ็น ฮ ใน
แพท ใจ เขา นื่ง คอง ฉ้า จัด ฉุจ เข่ง เข่า จุด เข่า ทุน ขนื้ง ท่าน เนื่า. 8 พื่ง ความ เว้า มา นี้
แม่น แท้ เฉุ่ จัด พี่ แอ่ ให้ ขุท ค้ เว้า เขนื้น ใจ่ พื่ง หน้า วัท นี้ เพ่ ให้ พื่ง ฮ เฉุ่ เนื่า ขจ พื่า แข้ว
นั่น ใจ่ ใน เจ็ด แนว ก้ นั่น นื่ง แม่น ขจง ทาง ก้ จัด เขื้ข ให้ ฮ เท็ง ทาข.

9 ให้ ขุท เว้น จ้ แนว ใข้ ฉ้า ค้าข ฉุ้ง ทน ทา ท้ วัท เฉุ่ จาข แต่ เข้า ขุ่ เม่ ขาง ทา ค้าข ฉิด ค้าข
แม่น ทน ขนื้ง ขจด เนื่า ขจ พื่า ขอท จัว นั่น. พื่ง วัท นี้ ค้ เข่า จัด เขื้ข แต่ง เข่า มี ค่า จ้ง. 10 ฉุ้
ใด เจ็ด ให้ พี่ น้อง ขน ด่าข ทน ให้ ขอท เต็น มน ขอด จอง เท่ ว่า เข่า ฟื้ง ค้ ทา โข ทา มา
จุ่ มน. 11 ค้ ขุ้ ฮ แนว นั่น เจ็น ฮ ขึ้น จ้ ขจง แม่น ฮ ขาข โณ้ข มน ทาท เจ็ด ฉิด ใจ่ มี่ มน จ่.

12 เฉุ่ ใด พี่ โจ้ง ท่าน อาเต็มาด ข้ ว่า ท่าน ทิวิโท มา ขึ้น ขุท แข้ว ให้ ขุท เอา ใน ใจ่ โข ทา พี่
ท่า เมง นั่โทโข เน็ พี่ ขนื้ ฉิ เม ขึ้ง ขุ้ ขนื้ง ท้น ฉ้า เฆิด ทาม นาว. 13 เอา ใน ใจ่ ฉ่อข ท่าน เณ็นา
ฉุ้ เจ็น โณ้ ขอท ขจด ขาง แต่ง ท่าน อาโขโข ทจง เฉุ่ เขา ออท ทาง โข ให้ เวง เฉุ่ง ขุ้ ณอง ทิน
ให้ พี. 14 พื่ง พี่ น้อง เขา ฉุ้ เฉุ่ เนื่า เจ็ณุ ฉิ แอข ขุ้ ใจ่ ใน เจ็ด แนว ก้ ทา เฉุ่ง จุ้ โว้ เฉุ่ คด ณ่
มา นื่ง ฉิ มี ฉ่อข เข ทน เข่า เจ็น ฮ ขุ้ ข้า ทิน ดาข.

15 พื่ง ฮ ขุ้ ท่อข พี่ นี้ ใด ค้ ดาท ความ ดาม ณ่าว ทา ขุท เฆิด. จ้ ดาท ความ ดาม ณ่าว ทา พี่
น้อง เฉุ่ เนื่า เจ็ณุ ฉุ้ ขอท แพง เขา.

จ้ เนื่า เจ็ณุ เฉื่ง เข โทง พุ่น ให้ พี่ น้อง ฉุ่ ฮ.